

Глогина *с. ж.* названіе растенія *crataegus oxyacantha*: Чай-
ять не могат да замѣнать даже и листата на дивата глогина. *З. 205.*

Глогъ *с. м.* боярышникъ: Кой подъ грутче, Кой надъ грутче,
Кой подъ тѣрнче, Кой подъ глокче, кой надъ глокче. *М. 24. Пк. 64.*
Дивъ глокъ питомно гроздѣ не дава. *Ч. 152.* Отъ трѣнь, па на глогъ
(изг оня да въ поломя). *Ч. 205.* А лимонътъ, дивото грозде, глогътъ,
кишлекътъ и др. даватъ различни кислоты. *З. 8.* Ние прескокнахме
„отъ тѣрнъ та на глокъ.“ *ib. 190.* Нийдѣ са не вижда да стѣрчи ма-
каръ едно що-годѣ дръвце, та какво та дръвце патило, проклатій отъ
Бога трѣнь, бодливій глокъ, нито тѣ са виждатъ тука. *Зк. 129.* **Гло-**
гови *родъ грибовъ. Пк. 40. См. подъ сл. гѣба.*

Гложда *м. дм.* **Гловгамъ** *м. учаш.* 1) гложу: Я ти посакахъ
понуда, Понуда чисто кравайче, А ти ми даде коркѣте, Што си жртѣте
глодале. *Пс. 9—19 р. 92.* Куче дръжи кокалъ, нито го гложде, нито
го на друго-то дава. *Ч. 179.* Жеба-та може да гложде, но само малко
кѣсовце месо може да гѣлта, защото гѣрло-то ѣ много тѣсно.
Л. Д. 1876 р. 57. Простій селенинъ като си погложди и позасоли отъ
тая пастарма, нему му са отваря вѣщахъ. *Зк. 80.* Искашъ ли ти—отъ
гладѣ да си глождешъ коститѣ! *Рш. 81.* 2) грызу: Безъ-зѣба баба
орѣхъ опекала, Поглозгала го съсъ уста, Не мѣ познала сладость-тѣ.
Сб. 110. *О беспокойномъ чувствѣ:* Той мѣчѣше се да ги залуши да
му не глождѣтъ, като червекъ, вѣчно сѣ едни мисли за злато. *Тб. 91.*

Глота *с. ж.* **Глотница** *с. ж.* толпа, стая (*Ср. серб. глота f. 1)*
pauperes. 2) familia. 3) herbae inutilis genus): Общо смѣщеніе ся раз-
даде Яростно звѣрь Султанъ плахо выка! Нико' отъ глотъ не му с'
убаде Суетно помощъ противъ огн' иска. *Гл. 29.* Глѣчка и безчинны
выкове, що издавѣтъ (*дрѣвниште*), приличѣтъ къту когы сѣ събере
нѣгдѣ вѣлча глотница и вѣе. *ib. 190.* Тъмна премрачна нощъ владѣ-
ѣше; В' стаѣ широкѣ около гроба Блѣстны ся свѣтъ от' прозорь свѣт-
каше С' глѣкове вѣлча вѣѣше глота. *ib. 47.* Глоты и збирщины от'
крѣвницы Явно отъ града в' градъ сѣ ходили. *ib. 107.* Кървавъ ни
потъ глотницы храни, Всѣкы отъ насъ граби своевольно, Нашѣ правдѣ
никой не брани, Время настанѣло много злобно! *ib. 150.*

Глубъ *тоже* что глобъ—мучу: Наченахъ да хода „по греческій
обычай“ да глубемъ челоѣци-тѣ зарадъ сродство и зарадъ други вещи.
Л. Д. 1873 р. 106.

Глошина *с. ж.* названіе дурной травы. *Пк. 54. (Ср. сл. глу-*
шина).